

Cesta do Vegas z Bakersfieldu

Viva Las Vegas - ano, je to tak. Za ranního rozbřesku usedáme opět do auta a chystáme se vyrazit z Bakersfieldu do Nevady. Konkrétně na Las Vegas. Chceme poznat slavné město hazardu, hříchu a peněz. Město z písně od slavného Elvise, možná spíše znáte pozdější verzi od ZZ Top. Nám se líbí obě - takže rádio na plný pecky, tempomat na 60 mil a úsměv na rtech. Takhle se jede do Vegas. Ještě tedy s klimatizací - bez ní by to snad ani nešlo.

Čeká nás něco kolem 480 km po silnici rovné a ještě rovnější. Zás tak úplně rovná není, občas nějaká ta dlouhá zatáčka přeci jenom přichází, ale není toho tolik. Dva jízdní pruhy, občas nějaké to auto v protisměru a viditelnost snad 50 km dopředu (lze to vůbec?). Z jednoho vrcholku silnice na druhý vidíme hned, ale jedeme to téměř 15 minut, tempomat stále 60 mil. Okolní krajina - jedním slovem poušť. Místy několik kaktusů a kotouče valícího se keře - prostě western - ještě chybí nějaký ten cowboy na koni.

Z jednotvárnosti krajiny a monotónnosti jízdy nás občas vytrhuje přibližování ke kamionu - pardon trucku, jsme přece v Americe. Dojíždíme truck, předjíždíme truck - předjíždění je manévr tak na 5 minut. Netroufám si porušovat zdejší rychlostní omezení. U silnice občas vidíme ceduli rychlostní kontroly letadlem, takže neriskujeme pokuty. A proto je předjíždění spíše jako zpomalený film. A pak zase kaktusy a zase písek, písečné přesypy. Tak co, už máte pouště dost? My už pomalu ano, a to jsme teprve v půlce cesty.

Zastávka v poušti při cestě

Jako vysvobození se zjevuje malinká oáza, křižovatka naší dálnice, doplněná čerpacími stanicemi v obou směrech. Krátká pauza, káva, čaj, bagetka, vše za 0,2\$ při natankování. Sedíme a okukujem. Možná spíše civíme. Přes křižovatku silnice nevím odkud ani kam projíždí truck. No spíše možná obr-truck a veze si kus letadla. Né letadélka, ale tohle je opravdu kousek, okolní doprava stojí, tenhle cvalda má přednost. Vidím motor letadla naložený na druhém přívěsu. Leží tam samotný, více se již nevejde. Než se stihám vzpamatovat a doběhnout do auta pro foťák, jsou již za křižovatkou a peláší dál. Tak to jsem byl zase jednou pohotový fotograf :-).

Hoover Dam

Sedáme zpět do auta a pokračujeme. Odpoledne se již blížíme našemu cíli. Ale ještě musíme odbočit a shlédnout Hooverovu přehradu. Bezpečnostní prohlídka před přehradou proběhla klidně, policista shlédl pasy, nakoukl do auta - za zadní sedadla se trochu stydím, ale nacpali jsme tam jídlo, pití a další užitečné věci, abychom nemuseli za jízdy zastavovat - prostě „bordel jako v tanku“. Asi to tu taky znají, protože se usmál a poslal nás dál.

Několik svažujících se zákrut a jsme tam. Parkoviště je až v Arizoně, zatím jsme v Nevadě. Přejíždíme státní hranice přes přehradu, zastavujeme a jdeme fotit a opět koukat, je totiž na co. Vody je zřejmě mírně podstav, ale to nevadí, koukáme přece do Nevady. Ono tedy ta přehrada zase tak moc hezká není, ale když víte jak náročné je to postavit, klobouk dolů hoši - to, že jste dělali kolem roku 1933?

Příjezd do Vegas, ubytování

Končíme procházku a nasedáme, směr Las Vegas. Do města přijíždíme již za tmy. Přes web zamluvený pokoj v Motelu 6 (přesná adresa: 195 East Tropicana Avenue, Las Vegas, NV 89109). Těsně vedle rušné třídy Las Vegas Boulevard s kasiny jako MGM - Excalibur - New York a další, ale ještě bez zbytečného hluku. Parkujeme, zapisujeme se, a platíme za nejlevnější ubytování - 22\$ za noc. Jde to i levněji, ale tohle je taková známá jistota.

Kasina a Las Vegas Boulevard (že by hlavní třída?) v Las Vegas

S večerí nespěcháme, tady to žije hlavně v noci a ta teprve začala. Takže hurá ven, do toho mumraje. To máte MGM, Paris, New York, Excalibur, Monte Carlo - jojo, kasin je tu hodně. Teď jen kde začít. Že by první volba byl Excalibur? Je to tak. Kostky jsou vrženy. To myslím doslovně. A prvních pár doláčů je fuč. Jak že se vlastně tohle hraje - přece hodím a vyhraju ne? No raději zkoukneme automaty.

Některá kasina při hraní na automatech mají pití zdarma - zřejmě aby gamblerů neodcházeli a sypali dál svoje úspory do těch žravých mašinek. Zkusíme udělat pár foteček. Ááá to asi není moc po chuti ochrance. Takže sbohem Excalibur, tady nám pšenka nekvetla.

Procházíme další a další kasina. Taky si chci přivést nějaký ten suvenýr - ano budou to žetony a nejlépe ty co vyhraju. Takže zkusím další kostky...

Pro zajímavost s tím pitím - pokud sem pojedete noste si s sebou alespoň malou láhev vody. Je tu horko a sucho a než někam dojdeme, máme žízeň.

Jak (ne)hrát kostky ve Vegas

Stoupám si ke stolu, pokládám žetony - krupiér mi je přendává. Hej, počkej já nechci tam nějaká políčka, já chci na sudou, tady to bude. Přetahovačka o žetony - jako v Mrazíkovi, když Ivánek dupne a baba Jaga dupne... „Takhle to ale nejde sire“. Áhá, už to chápu, pardon. Moje neznalost - pozici žetonů nakonec určil krupiér (a hraju ještě pořád já?).

Takže teď mohu házet. OK, jdu na to. Hopla, kostky doběhly jen do půli stolu. Krupiér (a jeho dva kolegové) se již na mne mračí. Tak pozor „mistr“, kostky se musí dotknout protější stěny. Druhý pokus - chce to sílu, razanci a jistotu. Takže hoplá...

Hoplá znamená, že razance byla, síla byla, jistota taky, jenže chybný úhel vrhu. Navíc se ty dvě malé potvory odráží od hrací desky. No čekali byste, že po tom odrazu smetou vyrovnané komínky žetonků před krupiéry? Já ne, oni ne, ale možná ochranka ano (to nebyla pomsta za žetony, fakt néé). Teď už se na mne koukají opravdu zle.

Těch komínků bylo 6 a pěkně vysoké. Za kolik je tohle bodů? Asi za nic. Dostávám znovu kostky, sorry, teď se to snad již povede. A povedlo a pak znovu a znovu. Devátý hod, šance na balík, pane čechu půjdem do rizika - neměl. I když, mohlo z toho být přes 50 doláčů, takhle je z toho zážitek za „bůra“. Odcházím od stolu, i krupiér je jenom člověk a má pouze jedny nervy, takže raději sbohem.

Venku z kasina a co dál?

Zážiteků ve Vegas najdete více než dost. Pokud nemáte zájem o placenou společnost, ani se neobtěžujte brát si do rukou nabízené kartičky od pouličních dohazovačů. Není jich tu náhodou více

nez návštěvníků? Nezapomeňte si dát pauzu v HardRockCafe. Navštivte MGM, kde jsou ve skleněném výběhu lvi (jo a taky tam bude Copperfield, jenže mi dokážeme zmizet zítra během rána - co říkáš našemu triku Davide?).

Chůze nadchody, přes rušnou třídu Las Vegas Boulevard - občas tu potkáte i druhou stranu bohaté civilizace - žebřavé jedince. Ale jsou slušní, netrhají Vám věci z kapes, takže většinou něco dostanou, někteří mají i hudební produkci - ti jsou lepší, dostanou více.

Chcete si zahrát v kasinech mimo hlavní třídu? Pak sedněte do nějakého označeného taxi - vlastní je kasina na okrajích Las Vegas. Tam se svezete zadarmo. Chcete zpátky - prohráli jste dost? - tak Vás svezem. Jinak hybaj po svých. Raději se při nástupu hned zeptejte na podmínky.

Ještě navštivte kasino Paris - replika Eiffelovy věže zblízka - tak jsem v Americe nebo ve Francii? Jasně že v Americe, ale replika je dost dobrá.

Kupujeme žetony - suvenýry

Když si budete chtít žetony jenom koupit a nehrát s nima, zajděte k okénkům, kde je směňují hráčům zpět na peníze. Děvčata za přepážkou jsou ochotná a pár dolarů za žetony není většinou problém vyměnit.

V záři neonů kráčíme zpět na ubytování. Noc pokročila a zítra pokračujeme. Takže dobrou noc Vegas.

[\[Ukázat jako slideshow\]](#)

